

ANDERS BEKEKEN

Op deze plek blikken we wekelijks terug op het weekeinde, met daarbij aandacht voor de achtergronden van de sport.

'Nee, ik durf niet te kijken'

SFEER PROEVEN OP NIEUWE BLINDENTRIBUNE TIJDENS ADO DEN HAAG - AZ

DEN HAAG • ADO Den Haag heeft sinds zaterdag een blindentribune. Visueel gehandicapten kunnen daardoor de thuisduels bijwonen. Verslaggever Lars Omloo van deze krant ging er zaterdag tijdens ADO - AZ tussen zitten, met een blinddoek om. „Scheids, zet je bril eens op.”

LARS OMLOO

Luid gejuich. Ineens. Wat is er aan de hand? Ik zie niks tenslotte. Strafschop voor ADO Den Haag, hoor ik. De visueel gehandicapten schreeuwen van geluk. Maar dan is het stil. Achter me slaat Christine Evans de handen voor haar ogen. Ze ziet door de oogandoening retinitis pigmentosa nog amper iets, maar neemt zichzelf bewust ook het laatste restje zicht in haar 'koker'. „Nee, ik durf niet te kijken,” zegt de slechtziende Haagse fan.

En dan, weer een orkaan van geluid. Danny Holla heeft de strafschop benut. Hard en hoog, begrijp ik via een oortje. Daarmee luister ik, net als de visueel gehandicapten om me heen, naar het live-verslag van Radio West. Ik mis zo niets.

Hoe beleef je een wedstrijd op de blindentribune? Ik geef meteen toe: helemaal na te bootsen is het niet. Want ik heb makkelijk praten, de blinddoek kan na twee keer drie kwartier af. Het ongemak is tijdelijk. Voor mijn achterbuurman geldt dat niet. Het is Swieb van Duyn, een ras-Hagenees, sinds 1981 slechtziend. Daarvoor kwam hij vaak bij FC Den Haag. Tegen AZ is hij voor het eerst in dertig jaar weer bij zijn cluppie. „Geweldig initiatief dit,” zegt hij. „Dankzij de nieuwe tribune gaat er een wereld voor me open. Zaterdag tegen PSV ga ik weer.”

Hij beleeft de avond vol passie. Voor de wedstrijd al, dan brult hij in onvervalst Haags mee met de 'Oh Oh Den Haag', de hit uit 1982. „Dit



Lars Omloo met een blinddoek op de tribune tijdens ADO Den Haag - AZ. Achter hem zit de visueel gehandicapte ADO-fan Swieb van Duyn. „Dit is puur genieten.” FOTO HAAGLANDENVOETBAL.NL/SANDER DE HOLLANDER

is toch puur genieten,” straalt hij.

Eerder op de avond is de blindentribune officieel geopend. Directeur Edwin Graafland van Stichting Vooraf, die de toegankelijkheid van

Swieb van Duyn

‘Dankzij deze tribune gaat er een wereld voor me open’

openbare gelegenheden onderzoekt, maakte de grap die deze avond vaker te horen is. „Ik dacht zes jaar terug al aan een blindentribune. Ik kwam altijd bij MVV waar de sfeer geweldig was, maar het voetbal niet om aan te zien.”

Voor de aftrap krijgen alle slechtzienden een ADO-sjaal cadeau. Ook ik krijg er één. We hebben goede plaatsen. Niet achter het doel, daar is over nagedacht. Want als een bal hard over het doel gaat, ziet een blinde deze niet aankomen. Nee, we zitten ook niet achter een paal of zo, op een onverkoopbare plek.

Mijn blinddoek is van prima kwaliteit; ik zie echt he-le-maal niks. Ik staar in het donker. Tijdens de wedstrijd voel ik geregeld de verleiding om het ding af te doen. Bijvoorbeeld als ik Herman Nanninga op de radio angstig hoor roepen dat er een vrije trap is voor AZ, randje zettien. Maar ik beheers me. Ik hoef zo ook niks te missen, de spanning van het moment is ook op de blindentribune voelbaar. „Dit zijn geen prettige momenten,” zegt achter me Evans die overigens al snel tabak heeft van de oordopjes. „Die passen

niet. Ik heb wel een grote mond, maar kleine oren.”

Intussen schijnt het te regenen, aan het geluid te horen. Ik hoor trouwens alles, lijkt het wel. Ik ervaar de wedstrijd nog intenser dan op de perstribune. Geen afleiding van sms, telefoon of internet. Niet bladeren in het programmaboekje, niet zoeken en zwaaien naar bekenden. Ik zit helemaal in de wedstrijd. Er is geen enkele afleiding.

JOZY ALTIDORE

Het is radio luisteren, maar dan in de aangename ambiance van het stadion. Maar, het is vooral aardig als ADO het goed doet. Dat geldt in zekere zin voor alle ADO-fans, maar zeker op deze tribune. Want als ADO aanvalt hoor je van die heerlijke voetbalgeluiden. Valt AZ aan, dan is het stil en wordt het leven van een geblinddoekte toeschouwer

AZ was de eerste club

AZ was in 2007 de eerste club in Nederland met een blindentribune. Daar krijgen de bezoekers zelfs een live-verslag op maat, dus speciaal voor slechtzienden. Verslaggevers vertellen bijvoorbeeld wanneer ze kunnen springen voor een wave. Bij ADO krijgen de slechtzienden een iPod met Radio West aan. Anton Nijboer van de stichting ADO Den Haag in de Maatschappij: „We willen zo veel mogelijk mensen de kans geven een wedstrijd van ADO te bezoeken.” Tegen AZ zijn er negen slechtzienden met ieder een begeleider. De doelgroep heeft een aparte ingang en krijgt in de rust wat te drinken en een versnapering.

wat saai. Bij de 2-2 van Jozy Altidore heb ik net even het geluid van West uitgezet en hoor ik plotseling gevloek achter me, in plat Haags. Pas na de mededeling van de speaker weet ik dat AZ heeft gescoord.

Soms reageert het hele stadion zich af op de scheidsrechter. De fans op de blindentribune volgen dan steevast een fractie later en kiezen ongezien de kant van ADO. Achter me hoor ik één van de blinden roepen dat de scheidsrechter zijn bril moet opzetten. „Hij ziet van alles, maar wat ie moet zien, ziet ie niet,” klinkt het. Kort voor tijd is er een opstootje op het veld. Het publiek roert zich en de blindentribune leeft fanatiek mee. Slechtzienden zijn net gewone supporters.

Na negentig minuten doe ik de blinddoek af. Inderdaad: 2-2 op het bord. De doelpunten zou ik niet precies kunnen omschrijven, maar het is zonder meer de beste wedstrijd die ik nooit heb gezien.